

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Ingredi Monasteria

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

In alio infamen non esse, & sic nec irregularem eo titulo si infamia ista facile non sit perventura ad locum, in quo tunc habitat, nec reversurus sit ad locum antiquum; quibus conditionibus in illo loco poterit ordinari, *ibid. v. Sed si inquiras.*

Sententia
Iudicis in-
auxritur

3. Ego id statuo: sententia iudicis incurrit infamiam, & irregularitatem. Secundo: jure ipso respectu aliquorum criminum, quæ enumerat Sylv. hæc sunt perjurium in iudicio, simonia, sodomia, improbum fœnus, id est, ubi usuræ usurarum exiguntur, sacrilegium, duellum, crimen læsæ majestatis, esse fautores hæreticorum, hæresis, &c. Sed hæc crimina debent esse publica: nec hæc infamia emendatione tollitur, sed dispensatione. *Ibidem.*

Tollitur
emendatione
triennial de-
licti.

4. Infamia facti tollitur emendatione trienniali delicti. Infamia juris Canonici à Pontifice tollitur: juris civilis à Principe sæculari tolli potest. Infamia etiam tolli potest ab Episcopo, si infamia oritur à delicto, in quo potest Episcopus dispensare: quale est juxta plures, adulterium, & illo alia minora: licet alii existiment solum posse dispensare cum sic infami, ut ordines exerceat, non verò ut ad ordines promoveatur. *Ibid. v.* Quoad tertium. Tandem per baptismum tollitur infamia orta ex delicto, quæcumque sit secundum Bonacin & Bassæum. Ego tamen dico eum Corneio, hoc intelligi, si ille qui baptizatur infamis esset ex jure civili, & subiectus etiam esset Principibus infidelibus. Nam Judæus, v.g. subditus Principi Christiano, & ante baptismum flagellatus publicè, infamis etiam post baptismum esset, & ideo irregularis, dum à Principe Christiano illa infamia non tolleretur.

21

I N F I R M U S.

1. Infirmus excusatur ab obligatione je-
junii. Vide *Iejunium, num. 18.* Et Sa-
cerdos infirmus à recitatione Officii,
Vide *V. Hora canonica, à num. 10.* *Officium*
2. Infirmus in periculo mortis tene-
tur confiteri, Vide *V. Confessionis, num. Confessionis*
14. & communicare. Vide *V. communi- Communi-*
cationis, num. 9. An etiam extremam Un-
ctionem suscipere, Vide *V. Extrema Un- Et Unctione*
ctionis, num. 1. & 2. *extremam-*

I N G R E D I.

Monasteria.

† DE ingressu ad Monachandum, *Ingressi Mo-*
vide infra *V. Ingressi Religio- nasteria Mo-*
nem. Hic sermo est de clausura quoad *nialiam.*
egressum, dictum *CA V. Clausura.*

1. Prohibitum est ergo omnibus, tam *Viris, & mu-*
viris, quam mulieribus in monasteria *lieribus pro-*
Monialium, & mulieribus in mona- *hibitum,*
steria virorum, ingredi, vel admitti, & *(Et clausura*
intrantes ultra casus necessarios, & sine *Religiosorum*
licentia, peccant mortaliter, & contra *mulieribus.*
hunc excommunicationem Papalem, *Sub mortali.*
quam etiam incurrunt Superiores utri- *Et sub ex-*
usque sexus admittentes vel ingredi per- *communicati-*
mittentes sub prætextu facultatis papa- *one.*
lis. Religiosi autem absque tali prætextu *Seclusa ne-*
admittentes, incurrunt ipso facto suspèn- *cessitate.*
sionem à divinis, privationem officiorum,
& inhabilitatem ad alia in posterum ob-
tinenda ex variis motibus diversorum
Pontificum, præsertim Gregorii XIII.
& Pii V. de quibus inter alios Bonacina
de claus. quest. 4. & 5. Sanchez in opuscu-
mor. lib. 6. à c. 16. & Suarez, tom. 4. de relig.
lib. 1. à c. 10. † Qui tamen, cum in c. 7.
num. 8. ait, fœminarum ingressum in Mo-
nasteria virorum, secluso scandalo, pra-
vo sine, &c. non esse mortalem, eo
quia nullo jure statuitur, non est ad-
mittendus; nam Bulla Pii V. clarè loquit-
tur, & posita est in Bullario, Nec simi-

liter

liter admitti debet Laymann; dum *lib. 4. tract. 5. cap. 12. num. 4.* dubitat, an fœmina ingrediens absque prætextu licentiæ, mortaliter peccet, & quia prohibitio Pii V. lata est in eas, quæ prætextu licentiarum monasteriorum pacem turbabant, & sic illum non admittit Bonacina *q. 5. punct. 3. num. 1. part. 4. tract. 4. ref. 179.* nam idem Pius vivæ vocis oraculo, contrarium declaravit Cardinali Cibello, apud Quarantam *verb. Monasteria.*

Qualis esse infirmitas monialis pro ingrediendo Confessario cum licentia.

2. Necessitas autem censetur infirmitas monialis pro ingressu Confessarii ad ipsam audiendam, non solum quando Regula præcipit confessionem, sed etiam quoties ipsa infirma asserit, se tali Sacramento indigere. Portell. *verb. Clausura mon. num. 9.* minime verò electio Abbatissæ, vel Priorissæ pro ingressu Episcopi, vel Prælati Regularis, nisi in casu, quo Moniales in electione discordarent, & timeretur de subornatione: aliter enim electio fieri potest, Prælato recipiente vota extrinsecus per craticulam. Villalobos *tom. 2. tract. 35. diff. 46. n. 12. part. 3. tract. 2. resol. 67. à §. Notandum.* Azor. *tom. 1. lib. 13. cap. 8. quest. 4.* putat esse, sufficientem necessitatem, si nupta adultærii apud virum suspecta ab eo necari formidet, aut si vidua ob majorem honestatem id euperet, ut in Monasterium de licentia Episcopi ingredi possit. Sed quoad nuptam S. Congregatio declaravit Episcopo Salmaticen. talem licentiam ab Episcopo concedi non posse. Portell. *n. 2. ibid. resol. 130.* Quoties verò Confessarius vel alius Religiosus ad audiendam Confessionem, vel in alium finem Monasterium de licentia superioris ingreditur, putò cum Sanch. *in summ. tom. 2. lib. 16. c. 16. num. 46.* ingredi posse cum socio; nam licentia sibi concessa, ratione decentiæ extendi videtur ad socium.

Qua valeat etiam pro socio.

Oppositum tamen non improbabiler docuit Bonacina *quæst. 4. punct. 4.* nam ait ipse, sicut non dedecet, Religiosum cum viro Principe agere in cubiculo, socio ad fores manente: idem dici potest, quando ingreditur Monasterium. Finita autem Confessione, statim sicut infra quadran-

tem) ut ait vir doctus apud Villalobos *diff. 49. num. 2.* egredi debet, alias non peccabit mortaliter, *part. 3. tr. 2. resol. 51.* clausuram tamen non violabit, nec censuram incurret: quia hæc lata est contra ingredientes absque licentia, unde non debet ad eum extendi, qui cum licentia ingressus, modicum ea abutitur: est enim constit. ex Gregor. & decretum Tridentini *sess. 25. cap. 5.* de hac re, odiosum, ut ait Suar. *tom. 4. lib. 1. cap. 7. num. 5.* contra Merollam *tom. 2. disput. 1. diff. 7. n. 498.* Et sic docet Sanch. *n. 68. & n. 69.* probabiliter id extendit ad eum, quo quis peracto opere, molimina in Monasterio traheret in malum finem, v. gr. ad fornicandum, contra Bonacinam *ubi sup. n. 22. part. 3. tr. 2. resol. 67.*

Egressoris post confessionem statim Sed non sub censura.

3. Et ob eandem rationem Abbatissæ vel Priorissæ virum in Monasterium intramittens, etiam in malum finem, non incurretur Abbatissæ intro-

Nec censuram Trid. incurretur Abbatissæ intro-

4. Licentiam in scriptis, quam pro ingressu virorum in Monasteria Monialium requirit Tridentinum, Bellochius *part. 2. q. 9. n. 162.* censet requiri tantum in foro externo; in interno autem sufficere vocalem. Contrarium tenet Sanch. *n. 30.* Cujus opinio non procedit in casibus ordinariis pro medicis, chirurgis, carpentariis; cœmentariis, & similibus operariis. Nam his dare potest licentiam Abbatissæ, ex licentia Prælati, ad majorem cautelam in scriptis. Dixi ad majorem cautelam, quia hæc licentia sufficit si sit vocalis, non enim est licentia ingrediendi, sed facultas talem licentiam concedendi, de qua Tridentinum non loquitur. contra Grass. *in decis. part. 1. lib. 4. cap. 23. n. 6. part. 3. tract. 2. resol. 129.* Et ad ingressum Confessarii regularis in monasterium exemptum non requiritur licentia Episcopi *p. 10. tr. 16. ref. 42.*

Licentia scripta non requiritur ad ingressum operariorum. Nam his dare potest licentiam Abbatissæ ex facultate Prælati semel concessa.

*Censura, in-
trās in mo-
nasterium oc-
cultē absolvi
potest ab E-
piscopo.
Incurritur e-
tiam censura
cum al. pō-
nis à Religio-
sis admitten-
tibus fami-
nas intra
claustra.*

*Sed omnes
istā censurā
non ligant
infantes.*

*Et in tali in-
gressu excu-
sat parvitas
materia.*

*A Superiore,
& Episcopo
loci danda est*

5. Petes: An excommunicatio intrantis in Monasteriū Monialium, si sit occulta, absolvi possit ab Episcopo? Respondeo affirmativē. Vide *verb. Absolvere, n. 7.*

6. Incurrunt quoque excommunicationem Papalem Religiosi intromittentes fœminas in Monasterii claustra, absolubilem tamen per Cruciatam secundum Rodriq. in *expl. motus Pii V. n. 34.* & à superiore Regulari per privilegia. Incurrunt quoque privationem officiorū, & inhabilitatem ad alia in posterum obtinenda ipso facto, absque alia declaratione, (adhuc tamen requiritur sententia, juxta dicenda *verb. Pœna, n. 2.*) & in his dispensare possunt Generales, & Provinciales, ut ait Rodriq. *tom. 2. q. 84. art. 7. contra Grass. part. 1. lib. 4. c. 23. num. 12.* non tamen confessarius per Cruciatam; quia non sunt censuræ, *part. 3. tract. 2. resol. 66.*

7. Nota hic duo. Primum est, quod pœna prædicta non ligant infantes docti expertes. hi enim in monasteria admitti possunt, & si sint fœminæ in claustra virorum. (Suar *tom. 2. lib. 6. c. 16. num. 4. part. 3. tr. 2. resol. 67.* Item nec Reges, Reginae, & Cardinales ob eorum excellentiam. Idem Suarez *tom. 4. lib. 2. c. 7. nu. 5. ibid. §. Ad argumentum.* † conerarium postea docuit de Cardinalibus in *part. 5. tr. 2. resol. 20.* quia in dicto Gregorii decreto id Cardinal. ultra casus necessarios prohibetur expressè. †

8. Secundum est, in fractione clausuræ dari parvitatem materiæ, quam Nald. *verb. Clausura num. 1.* dicit esse ingressum, (& idem de egressu Monialis diximus *verb. Clausura num. 5.*) ad duos pedes per breve tempus. Quam sententiã, licet non approbet Homobonus *tom. 1. part. 4. resp. 61.* existimans parvam materiã esse ingressum solius mediæ corporis, quando nimirum corpus manet in limine, partim intra, & partim extra: approbat tamen Merolla *tom. 1. disput. 1. cap. 2. diff. 7. num. 502. part. 5. tract. 5. resolutione 22.*

9. Licentia ingrediendi intra septa monasteriorum confessoribus Regularibus non solum danda est à suo superiore,

verum etiam ab ordinario loci, & hoc solum extenditur ad confessores non ad superiores ordinarios Religionis, ita declaravit Congregatio, *part. 10. tractat. 16. septa Monasterium Monialium. resol. 42.*

10. Personæ perillustres, quæ obtinentur licentiam à Papa aliquoties ingredi septa monasterii monialium cum assignatione matronarum in casu absentia, vel legitimæ causæ: possunt aliam eligere, & variare. Pellizz. *part. 10. tractat. 14. resol. 31.* Sed Dian. tenet quod solum in casu mortis unius posse eligere aliam, & non in aliis casibus, & si in brevi dicatur per tres vices in tribus monasteriis poterit duabus unum ingredi, & semel in uno ex duobus, vel si dicatur in quatuor monasteriis, & breve dicat ter potest semel in quatuor ingredi. Pellizz. *ibid. §. Sed quid dicendum,* & potest semel ingressus transferri in die quo fit aliqua publica præsentatio, *ibid. in fine.*

Mortua assignata non potest alia eligi.

Perillustres possunt cum vicibus concessis ingredi, di in conventibus assignatis.

I N G R E D I Religionem.

Vide *verb. Novitatus, verb. Novitius, & verb. Professio.*

Religionem ingredi tenetur, qui-
cumque id vovit. Potest tamen ingressum differre, ad vitandum scandalū infirmorum, secundum Valentiam. Vide *differe ad verb. Scandalum num. 29.* Item ad occurrendum necessitati sororis in gravi necessitate, & prostitutionis periculo constitutæ, si votum non est emissum pro tempore determinato, secundum Palaum *tom. 3. tractat. 16. disput. 1. punct. 7. §. 5. num. 13.* Imò etiam, si pro determinato, secundum Sanchez in *summ. tom. 1. lib. 4. cap. 20. num. 31. 32.* & Trullunch in *Decalog. tom. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 23. n. 10.* quia, ait Sanchez, providere tali necessitati est opus tantæ charitatis, ut secundum prudentis arbitrium, videatur majus Dei obsequium, quam præsentaneus Religionis ingressus. Et quamvis Palaus objiciat, non esse illud sororis levamen